

vis Ombygning af Banen for at forandre Stigningsforholdene og give Kurverne en større Radius. Der er jo — det maa jeg maaske nævne — det særegne Forhold, at der for det første er mange Stationer, og dernæst, at man, saa vidt mig bekendt, meget modsætter sig, at Togene køre igennem uden at holde ved alle Stationer. Det vil forstaas, at under disse Forhold er det ikke muligt, selv med en bedre Overbygning, bedre Skinner osv. og med bedre Trækraft, at opnaa samme Hastighed, som ellers kan opnaas paa Banerne, naar Togene maa køre forbi en hel Del af Stationerne uden at holde. Om det vil være rigtigt at gaa til en saa kostbar Foranstaltning, som det vilde være dels at foretage en Indbegning, der, som den ærede Ordfører oplyste, er anslaaet til 370,000 Kr., dels at foretage en saadan delvis Ombygning af Banen, som vilde kræve ikke alene Anskaffelse af sværere Skinner, men navnlig den nødvendige Omlægning for Tilvejrbringelsen af bedre Stigningsforhold og bedre Forhold med Hensyn til Kurverne, er efter min Opfattelse, i alt Fald i Øjeblikket, saa tvivlsomt, at jeg ikke har kunnet foreslaa de dertil nødvendige Midler bevilgede. Derimod er jeg villig til at udtale her, hvad jeg ogsaa udtalte i Udvalget, at jeg, efter at der nu er indledet Korrespondance med de paagældende interesserede Andragere om, hvad der med de nuværende Forhold vil kunne foretages, er villig til at lade dette foretage, saaledes at det bliver muligt at skaffe dem i alt Fald en hurtig Forbindelse i hver Retning, antagelig derved, at der bliver indlagt et nyt og hurtigere kørende Tog, som ganske vist ligeledes skal holde ved alle Stationer, men kun skal tage Personer, Post og selvfølgelig Rejsegods og maaske tillige Ilgodspakker, men i øvrigt lade alt det øvrige ligge til de sædvanlige Tog. Det vil ganske vist medføre en Udgift, om hvis Størrelse jeg ikke i Øjeblikket tør udtale mig. Men for saa vidt Tinget maatte vedtage Henvisningen, tillader jeg mig deri at se en Billigelse fra dette høje Tings Side af, at Staten, til Trods for at det maa indrømmes, at det ikke betaler sig, paatager sig den med en saadan Indlæggelse af et nyt Tog eller Fremskyndelse af et nu bestaaende, efter som det nu maatte kunne arrangeres, forbundne ikke saa ubetydelige aarlige Udgift.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Udvalgets Indstilling om, at Andragendet under Nr. 8 henvises til videre Overvejelse af Ministeren for offentlige Arbejder vedtoges enstemmig med 47 Stemmer.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Anlæg af et Havdige fra Vester Vedsted til Store Darum i Ribe Amt.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 806 ff.; Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 2471 ff.)

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer med det stillede Ændringsforslag og Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Lauridsen): Det Lovforslag, som ligger paa Tingets Bord om Anlæg af et Havdige fra Vester Vedsted til Store Darum i Ribe Amt, er egentlig en temmelig betydelig Sag. Den Egn, som Lovforslaget angaar, er jo Egnen omkring Ribe, og det foreslaaede Digeanlæg indeslutter et Areal af over 12,000 Tdr. Land. Det er lavtliggende Jord, som tidt oversvømmes ved Højvande og Stormflod, og der sker ofte megen Skade derved. Der har i mange Aar været arbejdet fra Beboernes Side paa at faa denne Sag frem. Jeg skal tillade mig at nævne de forskellige Forslag, der have været fremme. Der var et Forslag fremme i 1855 med et Overlag paa 2,400,000 Kr., i 1865, 1870, 1873, 1883 og 1902, men først i 1905 var det kommet saa vidt, at man samlede sig om et Forslag. Den 15. Oktober 1881 kom der en stor Stormflod, som gik over det hele og ødelagde for 129,000 Kr. Jeg nævner dette som Bevis paa den Betydning, det har at faa inddæmnet derovre. Hele Udvalget er da ogsaa enigt om at anbefale Anlæg af et Havdige som en Foranstaltning, der er af stor Betydning for den paagældende Egn til Værn imod Havet.

I 1905 samlede Interessenterne sig om Sagen og var saa heldige at faa samlet 675,000 Kr., og endvidere fik de 50,000 Kr. fra Amtsreparationsfonden. De androg saa om, at Staten vilde yde Resten, som er 1,055,000 Kr. I den af Folketingsudvalget afgivne Betænkning over Forslaget, som